

[Ove Jensen]

to bornholmske folketingsmedlemmer, nemlig hr. Niels Anker Kofoed, positivt, og venstre og konservative har nu også stillet ændringsforslag med det samme sigte som fremskridtspartiets.

Men vi har indtil dato kun hørt hr. Niels Anker Kofoed reagere i denne sag. Hvad er det andet folketingsmedlem fra Bornholms amt, hr. Svend Andersens standpunkt i denne for de bornholmske elforbrugere så alvorlige sag?

Jeg skal opfordre hr. Svend Andersen til her fra folketingets talerstol at gøre rede for, hvordan han vil stemme for ændringsforslaget, der fritager de bornholmske forbrugere for den forhøjede afgift, for hr. Svend Andersens stemmeafgivning er jo ikke ligegyldig. For det første er han valgt ind i folketinget af de bornholmske elforbrugere, der nu med rette protesterer så kraftigt mod den foreslåede afgiftsforhøjelse. For det andet er hr. Svend Andersen, så vidt det er oplyst, også medlem af bestyrelsen for det bornholmske elselskab Østkraft. Og for det tredje, og det er nok det mest væsentlige, er hr. Svend Andersens stemme afgørende for, om de bornholmske elforbrugere fremover ikke skal betale mere i moms og afgifter end forbrugerne i det øvrige land. Derfor bliver det ganske interessant at høre hr. Svend Andersens stilling til det omtalte ændringsforslag.

Vedrørende forslag nr. L 215, charterafgiften, har fremskridtspartiet stillet 2 ændringsforslag, som jeg skal anbefale tingets medlemmer at stemme ja til. Det første ændringsforslag fritager børn og folkepensionister for den forhøjede charterafgift. Provenutabet vil være ubetydeligt, og ændringsforslaget medfører, at også familier med børn og ældre medborgere kan få råd til at holde deres ferie under sundere himmelstrøg.

Det andet ændringsforslag fra fremskridtspartiet går ud på at udsætte ikrafttrædelsesdatoen til den 1. februar 1981. Ministerens ikrafttrædelsesdato pr. 1. august vil fremskynde de afskedigelser, som helt automatisk vil blive en følge af den forhøjede charterafgift. Fremskridtspartiets ændringsforslag vil give de pågældende en længere frist til at finde andet arbejde, og jeg skal anbefale at stemme ja til de to ændringsforslag.

Kalnæs (SF):

Når det drejer sig om lovforslaget om forhøjelse af elafgiften, nr. L 211, vil SF stemme imod de ændringsforslag, der er stillet, undtagen tre, som jeg skal komme lidt nærmere ind på. Det første er ændringsforslag nr. 1 fra retsforbundet, der taler om at ligestille biografer og teatre med resten af erhvervslivet, således at der heller ikke dér skal betales elafgift, og det kan vi godt støtte.

Det andet ændringsforslag, som vi kan støtte, er ændringsforslag nr. 7, der drejer sig om elektricitetsprisen på Bornholm. Det ligger sådan, som det også tidligere er sagt, at elektricitetsprisen dér er dobbelt så høj som i resten af landet, og under de forhold synes vi det er rimeligt, at man ikke lægger nogen ekstra elektricitetsafgift på det område, som forsynes fra Østkraft på Bornholm.

Endelig er der ændringsforslag nr. 3, som drejer sig om elektricitet produceret ved vindmøller. Her ville vi fra socialistisk folkeparti gerne have stillet et ændringsforslag om at hæve grænsen for afgift på vindmølleelektricitet fra de 50 kW til 250 kW. Vi lod dog være med at stille dette ændringsforslag her ved anden behandling, fordi vi havde indtryk af, at der kunne blive tale om forhandlinger om at hæve grænsen mellem anden og tredje behandling, og man kunne så i samråd med både energiminister og skatteminister have fundet den rette grænseværdi, regnede vi med.

Nu er der så sket det, at der ligger et forslag fra forligspartierne om at hæve grænsen til 75 kW, således at kun møller, der er større end det, skal belastes med afgift på den producerede elektricitet. Vi mener, at den grænse ligger alt for lavt, og vi mener ikke, at man ud fra nogen energipolitiske eller skattepolitiske overvejelser kan komme frem til den grænse. Ændringsforslaget løser de helt akutte problemer, der er for nogle serieproducerede møller, og det er vi selvfølgelig glade for, men da det er sådan, at jo større møller er, jo bedre er deres økonomi generelt – det gælder i hvert fald op til en grænse, der ligger ret højt – kommer vi altså nu i en situation, hvor man meget vel kan få skattetænkning ind, når man skal til at konstruere vindmøller. Det vil sige, at hvis en vindmøllefabrikant havde tænkt sig at producere en vindmølle på 80–90 kW, så vil han nok nu overveje, om det måske er bedre at producere